

ת"פ 44872/02/17 - מדינת ישראל נגד עידן דוקרקר

בית משפט השלום בכפר סבא

10 אוקטובר 2018

ת"פ 44872-02-17 מדינת ישראל נ' דוקרקר

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז
מרכז באמצעות ב"כ עו"ד אוריה תוהמי

נגד
הנאשם

עידן דוקרקר ע"י ב"כ עו"ד דוד בוחבט

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת

הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד דוד בוחבט

גזר דין

1. הנאשם, עידן דוקרקר יליד 30.7.1997, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **סחיטה באיומים, תקיפה סתם** (ריבוי עבירות) ו**תקיפה הגורמת חבלה של ממש**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית היה הנאשם חניך בפנימיית "עלומים" בכפר סבא. בין החודשים ספטמבר 2014 - דצמבר 2015 היה א', אז קטין, יליד 25.11.1998 (להלן - "**המתלונן**") חניך בפנימייה וחלק חדר עם הנאשם ועם עידן בקסי (להלן - "**עידן**").

במועד לא ידוע במדויק בסוף שנת 2014 הבטיח המתלונן לנאשם ולאחיו לירן דוקרקר (להלן - "**לירן**") כי יזייף עבורם שטרות באמצעות כישוריו בתחום הגרפיקה (להלן - "**הזיוף**"). כעבור חודשיים, בניסיון להתחמק מהזיוף המובטח, סיפר המתלונן בכזב לנאשם וללירן כי לאחר שהזמין את הציוד הנדרש לצורך ביצוע הזיוף, נעצר על ידי המשטרה והציוד נלקח ממנו.

ביום 21.9.2015 בשעה 22:30 נכנסו עידן והנאשם לחדרו של המתלונן בפנימייה, התיישבו לצדו על הספה והכוונו בפניו. בשיחה שהתפתחה לאחר מכן הודה המתלונן כי התחמק מביצוע הזיוף. על רקע זה הכה הנאשם את המתלונן בפניו באמצעות אגרוף ובעט בו מספר פעמים, עד אשר עידן הצליח להרחיקו מהמתלונן. לבסוף הורה הנאשם למתלונן לחשוב על דרך הולמת לפצותו.

ביום 7.10.2015, לאחר שהמתלון שב לפנימייה מחופשה, פגש בו הנאשם, דרש ממנו לשלם לו כפיצוי סך של 20,000 ₪ ואמר לו שאם לא ישלם "אני מפרק אותך לשלושה חלקים". בהמשך, בין התאריכים 7.10.2015 - 15.12.2015, במספר רב של הזדמנויות עת פגש הנאשם את המתלון בפנימייה, סטר לו, בשני מקרים אף הכה אותו באמצעות "כבל אוקס", ואיים עליו שישלם לו את הפיצוי. בנוסף, במספר הזדמנויות באותה התקופה, פגש הנאשם את המתלון בפנימייה ואמר לו "אני מת להרביץ לך".

כתוצאה מכך מיעט המתלון להגיע לפנימייה וביום 1.11.2015 הפסיק להגיע אליה לחלוטין. לאחר שעזב המתלון את הפנימייה המשיך הנאשם לאיים עליו באמצעות הודעות טקסט בהן דרש שישלם לו את הפיצוי.

על רקע זה, ביום 15.12.2015 בשעת בוקר הבחין הנאשם, שבילה עם שני חברים בסמוך לחנות נוחות בתחנת דלק "דור אלון" באזור התעשייה בכפר סבא, במתלון. בעוד המתלון בחנות נכנסו אחריו הנאשם ושני חבריו והנאשם הורה לו לצאת עמו אל מחוץ לחנות. המתלון יצא כמבוקש ובחץ נגח הנאשם באפו של המתלון בחוזקה. בהמשך, משהבחין הנאשם באנשים המתבוננים בנעשה, הורה למתלון לבוא עמו מחוץ לחנות המצויה בתחנת הדלק "דלק" הסמוכה למקום והמתלון עשה כן. בהגיעם לשם שב הנאשם ודרש מהמתלון לשלם לו את הפיצוי.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלון חבלה באף - סטיית מחיצת ימין, והוא נזקק לטיפול רפואי.

3. במסגרת ההסדר הדיוני בין הצדדים נתקבל אודות הנאשם תסקיר מבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לא גויס לצבא ומזה כחצי שנה עובד כסבל בחברת הובלות. אמו של הנאשם חולה במחלה קשה. לדברי הנאשם נחשף לחברה שולית בגיל צעיר, בין היתר לאחר גירושי הוריו ומאסרו של אביו עת היה בן 12 בלבד. שניים מאחיו מעורבים בפלילים וריצו עונשי מאסר בפועל. לצבא לא גויס עקב הסתבכותו הנוכחית. הנאשם צרך בעבר וצורך גם היום קנאביס.

הנאשם טען כי את הלחץ על המתלון לבצע את זיוף השטרות הפעיל לבקשת אחיו הגדול לירן. עם זה בהמשך פעל באופן עצמאי, כשהרגיש כי רומה על ידי המתלון.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה להשליך את התנהגותו האלימה על אחיו ומתקשה ליטול אחריות מלאה למעשיו. הנאשם לא השכיל להיתרם מהליך טיפולי שהוצע לו על ידי שירות המבחן, לא התייבץ לפגישת היכרות עם מנחות קבוצה לעוברי חוק צעירים ובהמשך ניתק קשר עם שירות המבחן. שקלול גורמי הסיכון והסיכוי הביא את שירות המבחן למסקנה כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות מצדו של הנאשם היא בינונית-נמוכה ורמת המסוכנות לגבי החומרה הצפויה נמוכה.

נוכח כל האמור נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו של הנאשם ואף ציין כי ההליך המשפטי המתנהל נגדו אינו מהווה עבורו גורם מציב גבול.

4. בישיבה שהתקיימה לאחר קבלת התסקיר ביקש ב"כ הנאשם לקבל חוות דעת ממונה אודותיו. המאשימה לא התנגדה לכך וביום 9.7.2018 קבע הממונה כי הנאשם מתאים לבצע עבודת שירות.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד אוריה תוהמי, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם ותוצאותיהם, הגישה פסיקה, עתרה למתחם עונש הולם שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, ובקשה לגזור על הנאשם עונש "בחלקו האמצעי תחתון" של המתחם, וכן מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד דוד בוחבוט, התייחס בטיעונו לגילו הצעיר מאוד של הנאשם בעת ביצוע העבירות, לסיבות שהביאוהו לבצע את העבירות, לכך שנגד אחי הנאשם, לירן, לא הוגש כתב אישום, וליתר נסיבותיו של הנאשם. הסניגור ביקש לגזור על הנאשם עונש עיקרי של עבודות שירות, והגיש פסיקה מטעמו.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע חרטה על מעשיו, שבוצעו בהיותו צעיר לימים.

דין והכרעה

7. תקופה ארוכה סחט הנאשם באיומים את המתלונן, קטין ששהה יחד עמו בפנימייה. רקע הסחיטה - הבטחתו הלא ממומשת של המתלונן לנאשם ולאחיו לירן כי יזייף עבורם שטרות. במהלך התקופה, ותוך כדי הסחיטה, הכה הנאשם את המתלונן במגוון אופנים, ופעם אחת אף שבר את אפו. מעשי הנאשם גרמו למתלונן למצוקה חריפה, ובסופו של דבר עזב כתוצאה מהם את המסגרת החינוכית בה שהה. כמתואר בכתב האישום המתוקן, מעשה הסחיטה לא תם גם לאחר מכן.

8. מעשי סחיטה באיומים ובכוח מהווים התנהגות עבריינית מובהקת וקשה. בית המשפט העליון עמד לא אחת על עבירת הסחיטה באיומים ועל הצורך להטיל בגינה ענישה מוחשית. כך, למשל, בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.2015) פסקה 15, נאמרו הדברים הבאים:

"סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובביטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה [...]. מסכת האיומים שאותה מפעיל הסוחט כלפי הנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט 'קשר של שתיקה' אשר יקשה עליו להתלונן. מדיניות ענישה מחמירה עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה. יש בכוחה לתמרץ את הנסחט להתלונן ולהרתיע את הסוחט".

9. בהינתן מדיניות הענישה המחמירה בעבירות הסחיטה [ראו גם ע"פ 3791/18 **לוי ואח' נ' מדינת**

ישראל (2.10.2018) וכן עפ"ג (ת"א) 32310-07-12 **דוידאן נ' מדינת ישראל** (5.11.2012), בעקרון ההלימה בין מעשה לעונש, בנסיבות המקרה (לרבות העובדה כי המתלון נאלץ לעזוב את הפנימייה בשל מעשי הנאשם), בערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות שביצע הנאשם (תחושת הביטחון האישי ושלמות הגוף) וברמת הענישה במקרים דומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את עניינו של הנאשם בכתב אישום זה נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

10. לאחר התלבטות, באתי לכלל מסקנה כי ניתן לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם שקבעתי. כך בעיקר אעשה בשל גילו הצעיר מאוד של הנאשם, אשר ביצע את העבירות זמן קצר יחסית לאחר שמלאו לו 18 שנים, ובשל כך שזו הסתבכותו הראשונה.

יש להצטער אמנם על כך שהנאשם לא נרתם לטיפול שהוצע לו על ידי שירות המבחן, אך בסך הכול כמתואר בתסקיר מצבו כעת יציב ושליחתו כעת לרצות עונש מאסר קצר יחסית מאחורי סורג ובריה עלולה לדרדרו ולגרום נזק לו ולחברה בכללותה. חיזוק למסקנה זו מצאתי באמור בדוח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים מנובמבר 2015 (דוח דורנר), אשר אומץ על ידי הממשלה, לפיו עונשי מאסר קצרים אינם משיגים, במרבית המקרים, את מטרות הענישה הקלאסיות, כגון הרתעה, אלא רק מעודדים את הנטייה לעבריינות.

11. עוד הבאתי בחשבון בשלב גזירת העונש את הודאתו של הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי וכן את עדות המתלון, את נסיבות חייו ואת מצבה הבריאותי של אמו.

12. שקלתי את השיקולים כולם והחלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

· מאסר בפועל בן ששה (6) חודשים שירוצה בעבודות שירות במשטרת פתח תקווה, החל ביום 4.11.2018. על הנאשם להתייצב לריצוי העונש במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס רמלה, באותו מועד בשעה 8:00;

· מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא יעבור עבירה של סחיטה לפי סעיפים 427 או 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

· הנאשם יפצה את נפגע העבירה, עד תביעה 1, בסך של 4,000 ₪. סכום הפיצוי ישתלם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.11.2018. המאשימה תמציא את פרטי נפגע העבירה למזכירות עוד היום ותודיע לו כי נפסק פיצוי לזכותו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תשע"ט, 10/10/2018 במעמד הנוכחים.